

**ВЕНЦЕСЛАВ КОНСТАНТИНОВ
ГЮНТЕР КУНЕРТ**

chitanka.info

Гюнтер Кунерт (р.1929) е немски поет, белетрист, есеист, а също автор на радиопиеси и книги за деца, роден в Берлин. Не служи войник, понеже нацисткият закон за „расова чистота“ (майка му е еврейка) го определя като недостоен за фронтовак. След Втората световна война Кунерт следва графика в Академията за приложни изкуства в Източен Берлин. Литературната си дейност започва в 1947 г. със сатирични стихове и къси разкази, като поетическият му талант е поощрен от Йоханес Р. Бехер.

Първата стихосбирка на Гюнтер Кунерт „Пътепоказатели и надписи по стените“ (1950) напомня стила на Бертолт Брехт с поговорки и народни мъдрости, които едновременно предупреждават и призовават към заемане на житейска позиция. Стихосбирката „Под това небе“ (1955) и двете томчета със стихове и балади „Дневни дела“ (1960) и „Крайно порядъчна песнопойка“ (1961) разкриват съзерцателен и в същото време иронично-агресивен подход към света. Интелектуалният дидактизъм на поета се проявява с особена художествена мощ в стихосбирките му „Спомен за една планета“ (1963) и „Неканеният гост“ (1965), където наред със стремежа към опознаване на света се поставя и екзистенциалният въпрос за смисъла на раждането и смъртта. Това му донася остри критики от страна на официалните среди в ГДР. Следват поетическите книги „Възвестявания на времето“ (1966), „Невинността на природата“ (1966), „Бележки с креда“ (1970), „Предпазване от отражения“ (1970) и „Отворен изход“ (1972).

В 1972 г. Гюнтер Кунерт става гост-доцент в Тексаския университет в Остин и приема пътувания из САЩ. Издава стихосбирката „В новия напредък“ (1974), а в 1975 г. е гостуващ писател в университета Уоруик във Великобритания. Участва в протеста срещу лишаването от гражданство на поета Волф Бирман в 1976 г. и е изключен от партията, а творчеството му е забранено. Същата година е избран за член на Западноберлинската академия на изкуствата и пътува из Федералната република, където се преселва в 1979 г. Там издава стихосбирките „На път към Утопия“ (1977), „Методи за умъртвяване“ (1980), „Натюрморт“ (1983), „В мъртвия ъгъл. Нощно представление“ (1999), „Така, а не иначе“ (2002), „Без послание“ (2005), „Из реалния приказен свят“ (2006) и „Старецът разговаря с душата си“ (2006). Кунерт се установява да живее като

писател на свободна практика в Кайзборстел край Итцехое в Северна Германия.

Творчеството на Гюнтер Кунерт е отличено с редица литературни награди, между които наградата на Берлинската академия на изкуствата „Хайнрих Ман“ (1962), „Йоханес Р. Бехер“ (1973), „Хайнрих Хайне“ на град Дюселдорф (1985), „Фридрих Хълдерлин“ на град Бад Хомбург (1991), „Георг Тракл“ (1997) и „Prix Aristeion“ на Европейския съюз (1999). От 1981 г. поетът е член на Немската академия за език и литература в Дармщат, а също е почетен доктор на университети в Пенсильвания, САЩ и на университета на Торино, Италия.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.